

OGORZKNAĆ (1) *vb pf*

3 sg m *praet* ogorzknął, [og(o)rzkł].

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Napełnić się gorzkością [komu]: A gdym ie [książki] z-iadł ogorzknął mi żołądek [*amaricatus est venter*] moy. *BudNT Apoc 10/10.*

[*Przen: Stać się przykrym, smutnym: Y ogorzkł im żywot ich [amarificarunt vitam eorum]* w niewoli ciężkiej *BudBib Ex 1/14 (Linde).*]

Formacje współrdzenne cf GORZKNIEĆ.

KŁ